

виведення прибутку з компанії (наприклад, виплата дивідендів). Базовою стане ставка 15% за операціями виведення капіталу: виплата частини прибутку державними некорпоратизованими, казенними або комунальними підприємствами, а також виплата дивідендів на користь неплатника податку або повернення йому внеску до капіталу [1].

Беззаперечним у сучасних реаліях є переорієнтація фіскальної політики на посилення регулюючої функції податків. Податок на виведений капітал дозволить суттєвого зменшити загальні витрати на адміністрування як для держави, так і для переважної кількості платників, буде сприяти суттєвому зменшенню кількості перевірок та податкових спорів. При цьому не викликає ніякого сумніву необхідність комплексного вирішення проблеми - не тільки зміна системи оподаткування, але і введення цілого комплексу законодавчих змін у сфері захисту інтересів бізнесу та інвесторів, приватної власності та забезпечення інших гарантій, прав і свобод суб'єктів господарювання.

Література

1. Проект Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо податку на виведений капітал» від 05.07.2018 року № 8557 [Електронний ресурс] / Офіційний сайт Верховної Ради України. – Режим доступу: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=64356.

УДК 65.01:330

Батрак О.В.
Київський національний університет
технологій та дизайну

НАУКОВО-МЕТОДИЧНІ ПІДХОДИ ФІНАНСОВОЇ ДІАГНОСТИКИ ПІДПРИЄМСТВА

Будь-яке підприємство є частиною загальної економічної системи, на яку впливає значна кількість чинників прямого та опосередкованого характеру. Зважаючи на складне економічне, фінансове та політичне становище в Україні

більшість підприємств постійно стикаються із фінансовою кризою. Ефективне функціонування та розвиток сучасних підприємств безпосередньо залежить від досконалості фінансового менеджменту, що об'єктивно підвищує вимоги до гнучкості системи управління та компетентності персоналу, методів та інструментарію прийняття обґрунтованих оперативних та стратегічних рішень. Ефективність управлінських рішень часто залежить не стільки від кількості наявної інформації, як від її якості, досконалості системи показників, які характеризують фінансовий стан досліджуваного об'єкта, глибину їх обробки, узагальнення та представлення даних в належній та зрозумілій формі. Це свідчить про актуальність проблеми розробки цілісної системи збору, обробки, передачі та зберігання даних, а також їх аналізу з метою прийняття рішень щодо управління досліджуваним об'єктом. Всі ці завдання вирішуються розробкою та впровадженням цілісної системи фінансової діагностики на підприємстві. Фінансова діагностика підприємства передбачає систематичну й усебічну оцінку його діяльності з використанням різних методів, прийомів та методик аналізу. Головною метою фінансової діагностики підприємства є об'єктивна, точна і надійна оцінка динаміки розвитку підприємства, його фінансового стану та фінансового механізму, що являє собою комплекс спеціально розроблених і законодавчо закріплених форм, методів, важелів, інструментів та стимулів, за допомогою яких забезпечується формування і ефективне використання фінансових ресурсів у процесі господарської діяльності з метою забезпечення потреб власників і населення держави.

Фінансова діагностика підприємства – це сукупність досліджень для з'ясування цілей його функціонування, способів їх досягнення і виявлення недоліків та внутрішніх резервів за допомогою фінансових методів, інструментів та коефіцієнтів. Фінансова діагностика є методом пізнання ефективності фінансового механізму підприємства, процесів формування та використання фінансових ресурсів для його фінансової, операційної та інвестиційної діяльності. Результатом фінансової діагностики є оцінка фінансового благополуччя підприємства, стану його майна, швидкості

обертання всього капіталу та його окремих частин, ефективності використання коштів. Система діагностики фінансового стану підприємства повинна бути наділена властивостями системи, що розвивається, тобто мати базову оболонку для наповнення інформацією, яку можна модифікувати та вдосконалювати. [2, с. 37].

Спираючись на результати проведених досліджень, розроблено методичний підхід щодо здійснення внутрішньої діагностики фінансового стану, який включає такі основні етапи.

1 етап. Формулювання мети та визначення переліку цільових показників. При проведенні діагностики фінансового стану підприємства основними групами показників є показники ліквідності, показники ділової активності, показники рентабельності і показники платоспроможності підприємства.

2 етап. Організація процесу спостереження (збирання даних) та підготовка інформації для діагностики. Кожна група показників фінансового стану оцінюється за сукупністю одиничних показників, які сформовано для використання в системі фінансового менеджменту підприємства.

3 етап. Оцінювання та первинний аналіз одиничних показників. Для знаходження рівня показників та їх інтерпретації в практиці аналізу використовують різноманітні методи.

4 етап. Розрахунок групових та інтегрального показників фінансового стану підприємства.

5 етап. Аналіз та інтерпретація даних, розробка рекомендацій щодо підвищення фінансової результативності діяльності підприємства. На даному етапі доцільним є проведення багатовимірної аналізу, яким передбачається аналіз показників фінансового стану та показників фінансового потенціалу.

6 етап. Короткострокове прогнозування цільових показників здійснюється з метою виявлення тенденцій їхнього розвитку за умов, що склалися.

7 етап. Візуалізація та документування даних (складання звіту за результатами фінансової діагностики).

Велика кількість методичних підходів щодо фінансової діагностики підприємства, які використовуються у науці та практиці господарювання, зумовила необхідність їх систематизації. Розглянемо деякі ознаки та критерії, за якими можна систематизувати методи фінансової діагностики (табл.1).

Таблиця 1

Класифікація методик фінансової діагностики

Методики фінансової діагностики									
За інформаційною основою		За статусом		За формуванням узагальноючого висновку		За способами обробки інформації		За методикою дослідження показників	
Зовнішні	Внутрішні	Державні методики (обов'язкові)	Наукові методики (рекомендовані)	Суб'єктивні методами	Об'єктивні методами	Неавтоматизовані	Автоматизовані	Динамічний аналіз	Порівняльний аналіз
								Еталонний аналіз	
За критеріями оцінки		За діагностичними висновками		За показниками та їх інформаційним забезпеченням		За методом визначення показників		За напрямками дослідження	
Виявлення паталогій	Ідентифікація стану	Дескриптивні моделі	Предикативні моделі	Кількісні показники		Коефіцієнтний підхід	Індексний підхід	Фінансовий стан	Організація та управління
				Нормативні моделі	Бухгалтерська та статистична звітність				
		Комбіновані							
					Якісні показники				
					Респондентні	Експертні			
								Змішані показники	
Індивідуальне дослідження								Результати – господарсько-фінансової діяльності	

Література

1. Современный экономический словарь. 5-е изд., перераб. и доп. Редкол : Б. А. Райзберг, Л. Ш. Лозовский, Е. Б. Стародубцева. – М. : ИНФРА-М, 2007. – 495 с.
2. Жукевич С. М. діагностика фінансового стану в системі управління підприємством / С.М. Жукевич, Н.В.Кудлаєва. – Научный вестник ДГМА. – ДГМА, №1(4Е), 2009. – с.234-240.

УДК 339.187

Воронкова Т.Є., к.е.н., професор
Здоров М.М.
Київський національний університет
технологій та дизайну

ФРАНЧАЙЗИНГ ЯК ІНСТРУМЕНТ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

Франчайзинг – це така організація підприємства, за якою компанія (франчайзер) передає певній людині чи компанії (франчайзі) право на продаж